

РІШЕННЯ

щодо присудження наукового ступеня доктора наук

Спеціалізована вчена рада з присудження наукового ступеня доктора наук Д 14.052.03 Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України прийняла рішення про присудження наукового ступеня доктора наук з державного управління **Малишеву Костянтину Вікторовичу** на підставі прилюдного захисту докторської дисертації «**Державна політика в сфері трансформації правоохоронної системи України**» у вигляді дисертації (на правах рукопису) за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку

02 вересня 2022 року, протокол № 3

Малишев Костянтин Вікторович, 1980 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2003 році Кіровоградський державний технічний університет за спеціальністю «Економіка підприємства» та у 2007 р. – Київський національний університет внутрішніх справ, за спеціальністю «Правознавство»

Наукові ступені і вчені звання:

кандидат юридичних наук з 2015 року.

З 29 березня 2021 року до теперішнього часу докторант Державного університету «Житомирська політехніка» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Докторська дисертація виконана на кафедрі національної безпеки, публічного управління та адміністрування Державного університету «Житомирська політехніка».

Науковий консультант – Нонік Валерій Вікторович, доктор наук з державного управління, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, юридичних та соціальних питань Державного університету «Житомирська політехніка».

Рекомендовано до захисту 21 червня 2022 року.

Здобувач має 27 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 монографії, 7 статей у наукових періодичних виданнях інших держав; 12 статей у наукових фахових виданнях України, 5 матеріалів та тез конференцій.

Опоненти:

Кравчук Олег Вікторович, доктор наук з державного управління (25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку), професор (по кафедрі кримінального права та процесу), Хмельницький науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України, заступник директора дав позитивний відгук із зауваженнями:

1. У наслідок опрацювання підходів до поняття «державна політика» автором умотивовано під державною політикою в сфері трансформації правоохоронної системи розуміти «процес вироблення, формування, реалізації та її оцінки державно-управлінських рішень, які полягають в дії або бездіяльності, передбачають сукупність методів, процедур, інструментів, принципів, що застосовуються суб'єктами державної влади щодо впливу на процес трансформації правоохоронної системи в цілому або окремих її складових для вирішення назрілих проблем, щодо забезпечення державної безпеки, громадського порядку, протидії та запобігання злочинам, що в результаті дозволить забезпечити соціальний консенсус через узгодження публічних, суспільних та приватних інтересів». На наш погляд таке визначення є досить громіздким і потребує певного уточнення з метою здобуття лаконічності.

2. В процесі ідентифікації системних проблем правоохоронної системи в розділі 2 автором на рисунку 2.9 представлено не тільки останні, а й окреслено механізми їх вирішення, зокрема: правовий, інституційний, фінансовий, комунікаційний та інформаційний. Втім, надалі певні з цих механізмів не зазнали подальшого розвитку.

3. За умов винесення у назву розділу 3 методології формування державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи потребує додаткового пояснення термін «методологія формування державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи».

4. Висновки до розділу 2 потребують розгорнутого викладу результатів проведеного в даному розділі дослідження.

5. Під час опрацювання питань державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи як інструмент подолання конфлікту інтересів в суспільстві автором присвячено 13 сторінок питанню поширення диктатур в ХХ сторіччі (розділ 3), які не мають принципового значення для проведення дослідження, носять довідково-констатаційний характер та переобтяжують текстовий обсяг дисертації.

Бондаренко Олександр Геннадійович, доктор наук з державного управління (25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку), доцент (по кафедрі тилового забезпечення), Національна академія Національної гвардії України, начальник кафедри оперативного мистецтва оперативного факультету дав позитивний відгук із зауваженнями:

1. В процесі розгляду сутності правоохоронної діяльності, автор пропонує наступний підхід до розуміння правоохоронної діяльності: «правоохоронна діяльність – це вид діяльності держави, що здійснюється спеціально уповноваженими суб'єктами державного управління через застосування профілактичних, примусових, юридичних, силових та інших заходів впливу на суспільні відносини, які регламентовані діючим законодавством, для забезпечення державної безпеки, охорони громадського порядку та запобігання і протидії злочинності як основи захисту публічних, суспільних та приватних інтересів, які легалізовані в системі права;

правоохоронна діяльність – об’єкт державної політики щодо якого формуються та реалізуються державно-управлінські рішення направлені на реалізації правоохоронної функції держави, що здійснюється спеціально уповноваженими суб’єктами державного управління через застосування профілактичних, примусових, юридичних, силових та інших заходів впливу на суспільні відносини, які регламентовані діючим законодавством, для забезпечення державної безпеки, охорони громадського порядку та запобігання і протидії злочинності як основи захисту публічних, суспільних та приватних інтересів, які легалізовані в системі права». Втім, такий підхід містить певну тавтологічність, оскільки перша характеристика автоматично включає другу.

2. При проведенні дослідження рівня фінансового забезпечення правоохоронної діяльності, автор на рис. 2.14 наводить відомчу класифікацію видатків за 4-ма суб’єктами правоохоронної діяльності – МВС України, Державне бюро розслідувань, Бюро економічної безпеки України та СБУ; втім, в таблиці 2.10 при визначенні переліку кодів бюджетних програм правоохоронних органів, останні в межах діяльності Бюро економічної безпеки України не знайшли свого відображення.

3. Розділ 3 дисертації має назву «Методологія формування державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи». За такої назви, автору доцільно було б розкрити сутність власне поняття «методологія формування державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи».

4. Розділ 4 «Суб’єкти формування та реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи» присвячено розгляду однойменної проблеми. Втім, ідентифікуючи широке коло таких суб’єктів, автор уникнув розгляду позиції Ради національної безпеки та оборони України, яка, згідно Закону України «Про Раду національної безпеки та оборони України»: «...здійснює у період між засіданнями Ради національної безпеки і оборони України координацію і контроль за виконанням центральними та місцевими органами виконавчої влади, правоохоронними органами, військовими формуваннями рішень Ради національної безпеки і оборони України, введених в дію указами Президента України; ... бере участь у розгляді пропозицій щодо кандидатур на посади в органах державної влади, діяльність яких пов’язана з питаннями національної безпеки і оборони України і які призначаються на посаду Президентом України або за погодженням із Президентом України; вносить на розгляд Президента України пропозиції щодо призначення і звільнення керівництва військових формувань, правоохоронних органів у межах повноважень Президента України».

5. В розділі 5 автором запропоновано до розробки: Положення про Територіальні підрозділи Управління спеціальними охоронними підрозділами; Положення про Територіальні управління Бюро з протидії та запобігання кіберзлочинам та кіберзагрозам; Положення про Територіальні управління Бюро протидії терористичним загрозам; Положення про

Територіальні управління Бюро протидії виробництву та реалізації наркотиків; Положення про Територіальні управління Бюро протидії торгівлі людьми та органами; Положення про Територіальні управління Бюро протидії нелегальному обороту вогнепальної зброї. Вочевидь, власне розробка таких положень значно посилила б авторську пропозицію.

Дацій Надія Василівна, доктор наук з державного управління (25.00.02 – механізми державного управління), професор (по кафедрі державного управління та місцевого самоврядування), Поліський національний університет, професор кафедри економічної теорії, інтелектуальної власності та публічного управління дала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У розділі 1 надано подвійну характеристику правоохоронної діяльності як виду діяльності держави та об'єкту державної політики щодо якого формуються та реалізуються державно-управлінські рішення, направлені на реалізацію правоохоронної функції держави. Це потребує додаткового обґрунтування.

2. У розділі 3 розвинуто поняття «правова система» в контексті забезпечення дотримання інтересів учасників суспільних відносин, перетину інтересів учасників суспільних відносин, порушення інтересів учасників суспільних відносин в ході професійної діяльності. Втім, доцільніше було сконцентрувати всі дослідження в розділі 1.

3. На рис. 3 представлено складові правоохоронної системи, де, серед елементів методології визначено напрями, методи та завдання. Одночасно опрацьовано принципи правоохоронної системи, які, на жаль не знайшли свого відображення на даному рисунку.

4. Визначаючи аспекти формування та реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи автор наголошує на недофінансуванні правоохоронної діяльності. Водночас, це протирічить висновку 3 за Розділом 2, а саме: «Видатки на суб'єкти правоохоронної діяльності за 2010-2020 рр. зросли».

5. В останньому розділі запропоновано порядок забезпечення кібербезпеки правоохоронної системи України, що включає певні завдання. Зважаючи на заявлену сукупність суб'єктів, напрямів забезпечення та результативних документів, вказані завдання потребують додаткової деталізації.

На докторську дисертацію та реферат надійшли відгуки:

1. Херсонський національний технічний університет, за підписом доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри державного управління і місцевого самоврядування ЛОПУШИНСЬКОГО Івана. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– реферат не дає повної уяви про запропоновані автором, по-перше, структурно-адміністративні положення новоутворених правоохоронних органів, по-друге, нормативно-правові положення запропонованих до утворення правоохоронних органів.

2. Університет митної справи та фінансів, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри публічного

управління та митного адміністрування ІВАШОВОЇ Людмили. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– робота значно виграла би за умов: сформованого та презентованого трактування механізмів в межах Концепції реформування правоохоронної системи (рис.1); введення до складу функцій правоохоронної системи виховної функції згідно її віктимологічної складової.

3. Чорноморський національний університет Петра Могили, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри обліку і аудиту АНТОНОВОЇ Людмили. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– в розділі 2 автором запропоновано розробку Концепції реформування правоохоронної системи; втім, за текстом не зрозуміло, чи здійснено таку розробку в роботі;

– потребує додаткового пояснення запропонована сукупність принципів державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи.

4. Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України, за підписом доктора наук з державного управління, професора, провідного наукового співробітника відділу державного управління та конституційного права ЖОВНІРЧИКА Ярослава. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– уникнення автором розбудови інституційного механізму реалізації державної політики щодо трансформації правоохоронних органів;

– потребує конкретизації презентована наукова новизна щодо правового механізму державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи.

5. Національний університет цивільного захисту, за підписом доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри публічного адміністрування у сфері цивільного захисту МАЙСТРО Сергій. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– в об'єктно-предметній частині дослідження реферату автор зробив акцент на теорії інтересів, в той же час в назві дисертації такого акценту немає;

– перша наукова новизна в частині «вперше» пов'язана з обґрунтуванням розвитку вчення, а тому вона змістовно-структурно скоріше відноситься до частини «набули подальшого розвитку».

У дискусії взяли участь члени спеціалізованої вченої ради:

1. Руденко О.М., д.н.д.у. (25.00.05). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності комплексного дослідження питань безпеки та оборони держави;

– щодо необхідності в деталізації законних і незаконних шляхів забезпечення правоохоронної системи;

– щодо доцільності розкриття механізму комунікації серед механізмів реалізації трансформації правоохоронної системи.

- 2. Грицишен Д.О., д.н.д.у. (25.00.05).** Оцінка позитивна, без зауважень.
- 3. Загурська-Антонюк В.Ф., д.н.д.у. (25.00.05).** Оцінка позитивна, без зауважень.
- 4. Яровой Т.С., д.н.д.у. (25.00.05).** Оцінка позитивна, без зауважень.
- 5. Супрунова І.В., д.н.д.у. (25.00.05).** Оцінка позитивна, є зауваження:
– щодо доцільності дослідження питань фінансування подальшого розширення суб'єктного складу правоохоронної системи.
- 6. Ксендзук В.В., д.н.д.у. (25.00.02).** Оцінка позитивна, без зауважень.
- 7. Васильєва Н.В., д.н.д.у. (25.00.02).** Оцінка позитивна, є зауваження:
– щодо необхідності реалізації децентралізованих владних відносин при трансформації правоохоронної системи, особливо в повоєнний період.
- 8. Орлова Н.С., д.н.д.у. (25.00.02).** Оцінка позитивна, є зауваження:
– щодо необхідності уточнення трактування поняття «трансформації правоохоронної системи» в такій редакції: «теоретичний концепт трансформації правоохоронної системи».
- 9. Шпак Ю.В., д.н.д.у. (25.00.02).** Оцінка позитивна, є зауваження:
– щодо необхідності уточнення моделі правоохоронних органів, побудованої на європеїзації суспільства та прагненні інтеграції в європейський простір.
- 10. Свірко С.В., д.н.д.у. (25.00.02).** Оцінка позитивна, є зауваження:
– щодо доцільності деталізації в рефераті інститутів, що реалізують правоохоронну функцію.
- 11. Драган І.О., д.н.д.у. (25.00.02).** Оцінка позитивна, є зауваження:
– щодо необхідності деталізації в рефераті етапів реалізації трансформації правоохоронної системи.

При проведенні таємного голосування виявилось, що із 14 членів докторської ради, які взяли участь у голосуванні 13 докторів наук (з них 5 докторів наук за профілем дисертації), проголосували:

- «За» – 13 членів докторської ради,
- «Проти» – немає членів докторської ради,
- недійсних бюлетенів немає.

ВИСНОВОК

спеціалізованої вченої ради Д 14.052.03 в Державному університеті «Житомирська політехніка» щодо дисертації Малишева Костянтина Вікторовича на тему «Державна політика в сфері трансформації правоохоронної системи України», представленій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку

На основі прилюдного захисту та аналізу дисертаційного дослідження Малишева Костянтина Вікторовича на тему «Державна політика в сфері трансформації правоохоронної системи України», виступів офіційних опонентів – доктора наук з державного управління, професора Кравчука Олега Вікторовича, доктора наук з державного управління, доцента Бондаренко Олександра Геннадійовича, доктора наук з державного управління, професора Дацій Надії Василівни.

УХВАЛИЛА:

Дисертація Малишева Костянтина Вікторовича на тему «Державна політика в сфері трансформації правоохоронної системи України» є актуальним науковим дослідженням, що містить раніше не захищені наукові положення та отримані здобувачем нові результати, які в сукупності розв'язують важливе наукове завдання, що полягає в розвитку теоретичних положень державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи в контексті теорії інтересів та розробці методологічних і організаційних положень формування механізмів її реалізації, що має істотне значення для галузі науки «Державне управління».

Дисертаційна робота є самостійною завершеною науковою роботою здобувача. Обраний напрям дослідження виконувався в рамках науково-дослідницьких тем Державного університету «Житомирська політехніка»: «Забезпечення економічної безпеки територіальних виробничих комплексів» (номер державної реєстрації 0120U103443) та «Політика щодо біженців та внутрішньо переміщених осіб при загрозах національній безпеці та постконфліктному стані економіки» (номер державної реєстрації 0117U006473). У межах тем автором проведені дослідження, пов'язані з розробкою теоретичних, організаційних, інституційних положень та механізмів формування і реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи.

Найсуттєвіші наукові результати, які одержав здобувач особисто:

вперше:

- обґрунтовано розвиток вчення про державну політику в сфері трансформації правоохоронної системи в контексті теорії інтересу, зокрема: 1) встановлено витoki інтересу в системі державного управління та їх формалізацію в праві; 2) визначено змістовні характеристики приватних, суспільних та публічних інтересів, що є основою формування правоохоронної системи як інструменту забезпечення їх задоволення; 3) визначено прояв правоохоронної системи в контексті теорії інтересів, зокрема як: інструмент захисту та врегулювання усіх інтересів; система перетину інтересів агентів; інструмент звуження приватних інтересів; 4) визначено, залежність національної, державної, суспільної та особистої безпеки від рівня врегулювання інтересів при формуванні та реалізації досліджуваної державної політики;

- висунута та доведена гіпотеза, що задоволення інтересів через їх формалізацію в праві та захисту в правоохоронній системі, залежить від політичного режиму, що діє в державі, а проведений аналіз диктаторських режимів засвідчив заміну понять публічного та суспільного інтересів приватним інтересом диктатора, що, як наслідок, призводить до загроз для суспільства в певній країні (використання правоохоронної системи для переслідування політичних опонентів), а також може стати загрозою геополітичній безпеці;

- розроблено комплексний підхід до методології формування та реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи, що передбачає наступні етапи: встановлення симптомів суспільної проблеми, що визначає її об'єктом державної політики; вихідні положення державної політики в сфері трансформації правоохоронної діяльності; взаємодія із зацікавленими сторонами (стейкхолдерами); суб'єкти формування реалізації державної політики; методологічні положення формування та реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи; аналіз та оцінка ефективності державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи;

- розроблено нормативно-правове регулювання процесу розширення системи правоохоронних органів, що передбачає: 1) запропоновану структуру та зміст нормативних актів, що регулюють діяльність запропонованих до створення правоохоронних органів (Закон України Про Управління спеціальними охоронними підрозділами; Закон України Про

Бюро з протидії та запобіганню кіберзлочинам та кіберзагрозам; Закон України Про Бюро протидії терористичним загрозам; Закон України Про Бюро протидії виробництву та реалізації наркотиків; Закон України Про Бюро протидії торгівлі людьми та органами; Закон України Про Бюро протидії нелегальному обороту вогнепальної зброї); 2) визначено нормативні акти, які потребують зміни та регулюють фінансове забезпечення діяльності правоохоронних органів; 3) запропоновано структуру положень про територіальні управління запропонованих до створення правоохоронних органів;

- запропоновано структуру та зміст положень про діяльність тимчасових слідчих груп, зокрема щодо: 1) розслідування злочинів вчинених політиками, державними службовцями та правоохоронцями проти державного суверенітету та цілісності, які сприяли російській військовій агресії 24 лютого 2022 р.; 2) розслідування воєнних злочинів, що вчинені на території України збройними силами російської федерації; 3) розвідувальної діяльності та розшуку осіб, яких підозрюють у скоєнні воєнних злочинів на території України та вжиття заходів щодо представлення їх перед міжнародним трибуналом;

удосконалено:

- методологічні положення вивчення державної політики через застосування системного підходу, зокрема: обґрунтовано відповідність правоохоронної системи ключовим характеристикам (принципам) системного підходу (багатоплановості, багатоманітності, ієрархічності, різнопорядковості, динамічності); ідентифіковані системні властивості правоохоронної системи, сформовані на основі загальної класифікації систем; правоохоронну систему та її окремі елементи було імплементовано в загальну класифікацію систем, в результаті чого стала можливою візуалізація інформаційної моделі правоохоронної системи;

- правовий механізм державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи, що полягає в: обґрунтуванні змін до Положення Про офіс Президента України, Закон України Про Кабінет Міністрів України, Положення Про міністерство внутрішніх справ України; визначенні структури та змісту Положення Про спільну діяльність СБУ та БЕБ в сфері запобігання та протидії легалізації коштів отриманих злочинних шляхом, фінансуванню тероризму та зброї масового знищення та Положення Про спільну діяльність СБУ, ДБР та БЕБ в сфері фінансування політичного екстремізму, сепаратизму та колаборації;

- механізми забезпечення кібербезпеки правоохоронної системи, що включають: вихідні положення (об'єкти кібербезпеки та об'єкти кіберзахисту; суб'єкти забезпечення кібербезпеки держави та суб'єкти забезпечення кібербезпеки правоохоронної системи; принципами та завдання механізму); порядок забезпечення кібербезпеки правоохоронної системи України за етапами реалізації (1) Оцінка кібербезпеки, кіберзахисту правоохоронної системи в цілому; 2) Оцінка потенційних кіберзагроз на майбутні періоди; 3) Формування Стратегії забезпечення кібербезпеки правоохоронної системи; 4) Впровадження заходів забезпечення кіберзахисту; 5) Впровадження системи постійного моніторингу за кібербезпекою; 6) Контроль за реалізацією Стратегії та оцінка ефективності заходів), що передбачають ідентифікацію суб'єктів, напрями забезпечення та результативний документ;

- порядок забезпечення кібербезпеки правоохоронного органу, що передбачає наступні складові: 1) Оцінка кібербезпеки та кіберзахисту правоохоронного органу; 2) Оцінка потенційних кіберзагроз на майбутні періоди; 3) Формування нормативів забезпечення кібербезпеки; 4) Організація системи кіберзахисту правоохоронного органу; 5) Організація безпеки особистих даних; 6) Організація кібербезпеки та кіберзахисту робочого місця; 7) Організація кіберзахисту процесів правоохоронної діяльності; 8) Організація системи спеціального зв'язку на випадок несанкціонованого проникнення в інформаційну систему; 9) Впровадження протоколу знищення даних на випадок фізичного проникнення.

Оцінка достовірності та обґрунтованості результатів дослідження. Наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження є теоретично обґрунтованими і достовірними. Достовірність одержаних наукових результатів дисертації визначається ґрунтовним критичним аналізом літературних джерел, які за змістом є близькими до вирішуваного наукового завдання, значним спектром залучених до наукового аналізу даних статистичної звітності. Зокрема, наукові джерела (монографічні праці, наукові статті вітчизняних і зарубіжних вчених з проблем теорії інтересів, правоохоронної системи та державного управління, філософії науки; матеріали науково-практичних конференцій і семінарів); офіційні документи (нормативні документи України та інших країн з питань правоохоронної діяльності, громадського порядку та протидії злочинності); міжнародні угоди, меморандуми, протоколи; офіційні дані Державної служби статистики України, Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної прокуратури

України, Національної поліції, Міністерства фінансів України; матеріали міжнародної наукометричної бази даних Scopus; довідкові та інформаційні видання професійних міжнародних організацій.

Значення одержаних наукових результатів для теорії і практики полягає в тому, що вони в сукупності сприяють розвитку науки державного управління, розкриваючи принципи, механізми, методи та інструменти реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи в контексті теорії інтересів. Основні теоретичні та методологічні положення дослідження доведені до рівня конкретних розробок, придатних до використання суб'єктами державного управління, зокрема: Управлінням Служби безпеки України в Житомирській області; Житомирською обласною державною адміністрацією; Державним університетом «Житомирська політехніка».

Спеціалізована вчена рада рекомендує використовувати результати і висновки дисертаційного дослідження в діяльності:

– органів виконавчої та законодавчої влади в частині підготовки та прийняття нормативно-правових актів при реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи;

– науково-дослідних установ та організацій для продовження досліджень у визначених напрямках;

– вищих навчальних закладів, зокрема в навчальному процесі за освітніми програмами за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування», «Правоохоронна діяльність» та підвищення кваліфікації державних службовців, при підготовці підручників і навчально-методичних посібників.

Спеціалізована вчена рада вважає, що дисертація Малишева Костянтина Вікторовича на тему «Державна політика в сфері трансформації правоохоронної системи України» є самостійним і завершеним науковим дослідженням, яке в сукупності вирішує важливе наукове завдання – обґрунтування теоретичних положень формування та реалізації державної політики в сфері трансформації правоохоронної системи в контексті теорії інтересів та розробка методологічних положень формування механізмів її реалізації, що має істотне значення для галузі науки «Державне управління», відповідає вимогам п. 7-9 «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», а її автор – Малишев Костянтин Вікторович – заслуговує на присудження наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку.

На підставі результатів таємного голосування та прийнятого висновку докторська рада присуджує Малишеву Костянтину Вікторовичу науковий ступінь доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.05 – державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку.

Головуючий на засіданні
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.03

Іван ДРАГАН

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.03

Лариса СЕРГІЄНКО

М.П. «02» вересня 2022 року